

Kopie
art. 792 Ger. W.
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

002821

Repertoriumnummer
2018/5689
Datum van uitspraak
25 juni 2018
Rolnummer
2017/AR/247

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Tussenarrest
- Deskundige: aanstelling

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer B1
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00001184701-0001-0015-01-01-1

2017/AR/247

VZW 't MANNEKESBLAD, met zetel gevestigd te 1930 Zaventem, Ridderstraat 6 en ingeschreven in de kruispuntbank van ondernemingen onder nr. 0871.139.182;

appellante,

vertegenwoordigd door mr. Eric Nieuwdorp, advocaat te 1200 Brussel (Sint-Lambrechts-Woluwe), Neerveldstraat 109 (ref.: 16841/EN);

tegen het vonnis van de MB7-kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen, van 20 december 2016, aldaar gekend onder nr. A.R. 14/1485/A;

tegen:

1. _____, kantoorbediende, geboren te _____ en wonende te _____
2. _____, huisvrouw, geboren te _____ en wonende te _____
3. _____, bediende, geboren te _____ en wonende te _____
4. _____, zelfstandige, geboren te _____ en wonende te _____

geïntimeerden,

allen in hun hoedanigheid van erfgenamen van wijlen _____, striptekenaar, geboren op 16 november 1916 en overleden op 2 mei 2014;

de eerste en de tweede geïntimeerde zijn verschenen in persoon en werden bijgestaan door mr. Karin Ottelohe, advocaat te 2018 Antwerpen, Justitiestraat 31 (ref.: _____ / VZW 't MANNEKESBLAD), die tevens verschenen is voor de derde en de vierde geïntimeerde;

* * * * *

1. De feiten

De feitelijke gegevens die aan het geschil ten grondslag liggen, kunnen worden samengevat als volgt:

- de geïntimeerden zijn de erfgenamen van wijlen († 2 mei 2014), die strip-tekenaar was gekend als “Pom”, auteur van o.m. de reeks “Piet Pienter en Bert Bibber”;
- volgens de appellante, die uitgeverij is, heeft wijlen op 9 augustus 2011 met haar een uitgavecontract gesloten en is zij bijgevolg gerechtigd om op te treden als zijn uitgever; zij legt daartoe een akte voor die op 13 maart 2014 werd geregistreerd;
- de geïntimeerden betwisten dat de door de appellante voorgelegde akte de handtekening van wijlen zou dragen; minstens zouden de vermeldingen van de akte vals zijn, bij gebrek aan handtekening op enkele bladzijden daarvan;
- ondergeschikt menen de geïntimeerden dat de beweerde overeenkomst nietig moet worden verklaard wegens wilsgebrek in hoofde van wijlen
- om die reden vorderen de geïntimeerden van de appellante ook schadeloosstelling.

2. De voorafgaande rechtspleging

2.1. Bij exploit van 4 november 2014 laten de geïntimeerden overgaan tot dagvaarding van de appellante (streckende tot toekenning van hun valsheidsvordering, minstens tot nietigverklaring van het uitgavecontract, tot vaststelling van de schending door de appellante van de auteursrechten van wijlen , tot terugbetaling van alle geïnde inkomsten en tot vergoeding van de morele schade).

2.2. Bij niet-bestreden tussenvonnissen op 19 januari 2015 op tegenspraak verleend door de MB2-kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen:

- wordt de vordering van de geïntimeerden ontvankelijk verklaard;
- wordt, alvorens over de grond van de zaak te oordelen, bij toepassing van artikel 898 Ger. W., de persoonlijke verschijning van de partijen bevolen op een latere terechtzitting en wordt de appellante bevolen het van valsheid beticht stuk over te leggen;
- wordt voor recht gezegd dat verder zal gehandeld worden overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 899 e.v. Ger. W.;
- wordt de beslissing over de kosten aangehouden.

2.3. Na persoonlijke verschijning van de partijen en neerlegging van de vereiste stukken, wordt, bij niet-bestreden tussenvonniss van 9 maart 2015 van dezelfde rechtbank, bevolen:

- dat het betwiste stuk en de vergelijkingsstukken zullen worden neergelegd op de griffie van de rechtbank;
- dat, op verzoek van de partijen, de zaak voor behandeling in voortzetting wordt gesteld op de terechtzitting van 23 maart 2015.

2.4. Bij niet-bestreden tussenvonniss op 7 september 2015 op tegenspraak verleend door steeds dezelfde rechtbank:

- wordt vastgesteld dat het stuk “uitgavecontract” niet vervalst werd;
- wordt de zaak voor verdere instaatstelling naar de bijzondere rol verzonden;
- word de uitspraak over de kosten voorbehouden.

2.5. Bij het bestreden eindvonnis van 20 december 2016 van de MB7-kamer van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Mechelen:

- wordt de (aangepaste) hoofdvordering van de geïntimeerden als volgt gegrond verklaard en voor het overige ongegrond:
- wordt de tegenvordering ontvankelijk, maar ongegrond verklaard;
- wordt het uitgavecontract van 9 augustus 2011 ontbonden ten laste van de appellante;
- wordt de appellante veroordeeld tot de gedingkosten, aan de zijde van de geïntimeerden vereffend als volgt: dagvaarding: 260,74 EUR en geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding: 1.440,00 EUR.

2.6. Bij haar op 7 februari 2017 ter griffie neergelegd “verzoekschrift hoger beroep” tekent de appellante beperkt hoger beroep aan tegen het eindvonnis van 20 december 2016.

2.7. De zaak werd vastgesteld bij toepassing van artikel 747, § 2, derde lid Ger. W. en behandeld op de terechtzitting van 8 mei 2018.

3. De standpunten in hoger beroep

3.1. Naar luid van haar op 2 augustus 2017 ter griffie neergelegde “beroepsbesluiten” vraagt de appellante:

- haar hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- dienvolgens het bestreden eindvonnis van 20 december 2016 teniet te doen en te hervormen als volgt:
 - i. wat de ontbinding van het uitgavecontract van 9 augustus 2011 in haar nadeel betreft: dit onderdeel van de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerden af te wijzen;
 - ii. wat haar tegenvordering betreft: deze tegenvordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en de geïntimeerden te veroordelen tot betaling aan haar van een schadevergoeding ten bedrage van 3.000,00 EUR, vermeerderd met de gerechtelijke intrest;
- het bestreden vonnis voor het overige te bevestigen;
- de geïntimeerden te veroordelen tot de gedingkosten en die aan haar zijde gevallen kosten te begroten als volgt: rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.320,00 EUR en rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.440,00 EUR.

3.2. Bij hun op 26 oktober 2017 ter griffie neergelegde “definitieve syntheseberoepsconclusie na beschikking dd. 19 juni 2017” vragen de geïntimeerden:

“1. IN HOOFDORDE:

1. Betreffende het hoofdberoep

Het hoger beroep van appellante ontvankelijk, doch ongegrond te verklaren;

Dienvolgens appellante van haar hoger beroep af te wijzen en het op 20 december 2016 door de rechtbank van eerste aanleg, afdeling Mechelen, gewezen vonnis te bevestigen (evenwel slechts) in de mate dat het uitgavecontract dd. 9 augustus 2011 afgesloten tussen enerzijds wijlen de heer _____ en anderzijds appellante werd ontbonden ten laste van appellante en de tegenvordering van appellante ongegrond;

2. Betreffende het incidenteel beroep

In de hypothese dat het hoofdberoep van appellante effectief zal worden ongegrond verklaard:

Akte te verlenen aan concludanten van het door hen met onderhavige conclusie geformuleerde incidenteel beroep, gepaard gaande met de door hen met onderhavige conclusie, overeenkomstig artikel 807 Ger. Wb., geformuleerde wijziging van vordering , erop ge-

richt dat ingevolge de ten laste van appellante uitgesproken ontbinding van het op 9 augustus 2011 tussen enerzijds wijlen de heer en anderzijds appellante afgesloten uitgavecontract, appellante aan concludanten een vergoeding zou dienen te betalen ten bedrage van 6.789,74 EUR provisioneel, die de toepassing betreft van de in artikel XI.196§2 W.E.R. voorziene ‘succesclausule’, en waarvan de begroting definitief zal kunnen gebeuren nadat appellante een volledig overzicht, zowel m.b.t. België als m.b.t. Nederland, zal hebben dienen voor te brengen van al hetgeen zij per exploitatiewijze in verband met de auteursrechten van de werken van wijlen de heer in de periode 9 augustus 2011 tot op het ogenblik van de tussenkomst van het te wijzen arrest, heeft verkocht, ontvangen en overgedragen;

Deze betreffende wijziging van vordering er ook op gericht zijnde om appellante alleszins te zien en te horen veroordelen tot overmaking aan concludanten, uiterlijk 15 dagen na tussenkomst van het te wijzen arrest, van een volledig overzicht, zowel m.b.t. België als m.b.t. Nederland, van al hetgeen zij in de periode 9 augustus 2011 tot op het ogenblik van de tussenkomst van het te wijzen arrest, per exploitatiewijze in verband met de auteursrechten van de werken van wijlen de heer heeft verkocht, ontvangen en overgedragen, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per dag vertraging in de overmaking van het betreffende overzicht na het verstrijken van de 15^e dag na de tussenkomst van het te wijzen arrest ;

Dit bedoelde incidenteel hoger beroep met wijziging van vordering ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens:

- *Het vonnis van de eerste rechter teniet te doen in de mate dat aan concludanten geen enkele vergoeding werd toegekend en opnieuw recht doende en doende wat de eerste rechter behoorde te doen, rekening houdend met de wijziging van vordering:*
 - a. *appellante alleszins te veroordelen om uiterlijk 15 dagen na de tussenkomst van het te wijzen arrest aan concludanten een volledig overzicht over te maken, zowel m.b.t. België als m.b.t. Nederland, van al hetgeen zij per exploitatiewijze in verband met de auteursrechten van de werken van wijlen de heer in de periode 9 augustus 2011 tot op het ogenblik van de tussenkomst van het te wijzen arrest, heeft verkocht, ontvangen en overgedragen, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per dag vertraging in de overmaking van het betreffende overzicht na het verstrijken van de 15^e dag na de tussenkomst van het te wijzen arrest;*
 - b. *appellante te veroordelen tot betaling aan concludanten van een provisioneel bedrag van 6.789,74 EUR, in afwachting dat een definitieve afrekening zal*

kunnen worden opgesteld nadat appellante het onder a. vermelde overzicht aan conluanten zal hebben overgemaakt;

3. Betreffende de kosten van het hoger beroep

Tenslotte alleszins appellante te veroordelen tot de kosten van het hoger beroep, aan de zijde van conluanten te begroten op 2.400,00 EUR, zijnde de geïndexeerde rechtsplegingsvergoeding;

II. IN ONDERGESCHIKTE ORDE

Akte te verlenen aan conluanten van het door hen met onderhavige conclusie ingestelde subsidiairlijk incidenteel beroep in het geval het hoofdberoep van appellante gegrond zou worden verklaard en het uitgavecontract dd. 9 augustus 2011 niet langer ontbonden zou worden verklaard en welk subsidiairlijk incidenteel beroep er dan op gericht is om minstens de nietigverklaring van dit op 9 augustus 2011 tussen enerzijds wijlen de heer en anderzijds appellante afgesloten uitgavecontract te horen uitspreken én appellante te veroordelen tot betaling aan conluanten van een provisioneel bedrag van 6.789,74 EUR, onder voorbehoud van een definitieve begroting van het aan conluanten totaal verschuldigde bedrag aan royalties nadat appellante een volledig overzicht zal hebben voorgebracht, zowel m.b.t. België als m.b.t. Nederland, van al hetgeen zij per exploitatiewijze in verband met de auteursrechten van de werken van wijlen de heer in de periode 9 augustus 2011 tot op het ogenblik van de tussenkomst van het te wijzen arrest, heeft verkocht, ontvangen en overgedragen, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per dag vertraging in de overmaking van het betreffende overzicht na het verstrijken van de 15^e dag na de tussenkomst van het te wijzen arrest;

Dit subsidiairlijk incidenteel beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Dienvolgens:

- *Het vonnis van de eerste rechter teniet te doen in de mate dat de door conluanten gevorderde nietigverklaring van het op 9 augustus 2011 tussen enerzijds wijlen de heer en anderzijds appellante afgesloten uitgavecontract én de ermee gepaard gaande vordering tot vergoeding, ongrond werd verklaard en opnieuw recht doende en doende wat de eerste rechter behoorde te doen:*
 - a. het betreffende uitgavecontract dd. 9 augustus 2011 nietig te verklaren;*
 - b. appellante te veroordelen om uiterlijk 15 dagen na de tussenkomst van het te wijzen arrest aan conluanten een volledig overzicht over te maken, zowel m.b.t. België als m.b.t. Nederland, van al hetgeen zij per exploitatiewijze in verband met de auteursrechten van de werken van*

wijlen de heer in de periode 9 augustus 2011 tot op het ogenblik van de tussenkomst van het te wijzen arrest, heeft verkocht, ontvangen en overgedragen, onder verbeurte van een dwangsom van 500,00 EUR per dag vertraging in de overmaking van het betreffende overzicht na het verstrijken van de 15^e dag na de tussenkomst van het te wijzen arrest;

- c. appellante te veroordelen tot betaling aan concludanten van een provisioneel bedrag van 6.789,74 EUR, onder voorbehoud van de door concludanten op te stellen definitieve afrekening betreffende de door appellante verschuldigde royalties nadat appellante het onder b. vermelde overzicht aan concludanten zal hebben overgemaakt;”*

4. Beoordeling

4.1. Toelaatbaarheid van het hoger beroep

4.1.1. Het hof heeft kennis genomen van de door de wet vereiste processtukken, in behoorlijke vorm overgelegd, waaronder het bestreden eindvonnis van 20 december 2016, waarvan geen akte van betekening wordt voorgelegd, en stelt vast dat door de appellante tegen dat vonnis tijdig, regelmatig naar vorm en op ontvankelijke wijze hoger beroep werd aangekend.

4.1.2. Ook het incidenteel beroep van de geïntimeerden is tijdig, regelmatig naar vorm en ontvankelijk.

4.2. Grond van de betwisting

Het hoger beroep van de appellante

4.2.1. Het hoger beroep van de appellante strekt ertoe het bestreden eindvonnis van 20 december 2016 te doen hervormen op twee punten:

- de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerden strekkende tot ontbinding in haar nadeel van het uitgavecontract van 9 augustus 2011 af te wijzen;
- haar oorspronkelijke tegenvordering tot veroordeling van de geïntimeerden tot betaling van een schadevergoeding ten bedrage van 3.000,00 EUR, meer intrest, ontvankelijk en gegrond te verklaren.

(1) De ontbinding van het uitgavecontract van 9 augustus 2011 in het nadeel van de appellante

4.2.2. De appellante laat gelden dat de geïntimeerden in gebreke blijven een afdoende bewijsvoering te doen van de door hen ingeroepen contractuele wanprestaties.

(a) Schending van artikel 5 van het uitgavecontract

4.2.3. Bij artikel 5 van het uitgavecontract van 9 augustus 2011 wordt o.m. bedongen:

*“De uitgever bepaalt de verkoopprijs en de oplagen.
De eerste oplage zal bestaan uit minimum 300 exemplaren.
...”.*

4.2.4. De geïntimeerden laten gelden dat de appellante niet heeft voldaan aan haar verbintenis om een eerste oplage bestaande uit minimum 300 exemplaren uit te geven. De appellante betwist dat.

4.2.5. Anders dan de appellante voorhoudt, draagt zij, conform artikel 1315, tweede lid BW, de bewijslast van de uitvoering van de door haar aangegane verbintenis (vgl. Cass. 21 januari 2016, *TBO* 2016, 432).

4.2.6. Met de geïntimeerden, daarin reeds gevolgd door de eerste rechter, is ook dit hof van oordeel dat de appellante in gebreke blijft te voldoen aan de op haar rustende bewijslast. Onder “oplage” moet worden verstaan, het geheel van exemplaren dat tegelijk en in één keer wordt gedrukt. Het volstaat dus niet dat het totaal van de exemplaren dat opeenvolgend van eenzelfde werk wordt gedrukt minstens 300 zou bedragen. Bij de eerste druk moet dat getal worden bereikt. Dat van alle tot nu toe uitgegeven albums telkens een eerste oplage van minstens 300 exemplaren zou zijn uitgegeven, wordt door de appellante niet bewezen. Het tegendeel blijkt niet uit de door de appellante aangewende stukken 21 e.v. De herkomst van die stukken blijft onduidelijk. Niemand kan zichzelf een bewijs verschaffen, zodat aan de door de appellante zelf opgestelde stukken geen bewijswaarde toekomt. Bovendien valt uit de betrokken stukken niet af te leiden dat de eerste oplage van alle uitgegeven albums uit minstens 300 exemplaren heeft bestaan.

(b) Schending van artikel XI.198 WER (voorheen artikel 28 oude Auteurswet).

4.2.7. Bij artikel XI.198, eerste lid WER wordt voorgeschreven:

“Niettegenstaande enige daarmee strijdige overeenkomst bezorgt de uitgever, ten minste eenmaal per jaar, aan de auteur een overzicht van hetgeen hij voor elke wijze van exploitatie heeft verkocht, ontvangen en overdragen.”

4.2.8. Anders dan de appellante voorhoudt, draagt zij, conform artikel 1315, tweede lid BW, ook in dit verband de bewijslast van de uitvoering van de door haar aangegane verbintenis.

4.2.9. Uit niets blijkt dat de appellante haar verbintenis om de auteur éénmaal per jaar het hierboven bedoelde overzicht betreffende de verkoop, de ontvangsten en de overdrachten voor elke wijze van exploitatie te bezorgen, heeft uitgevoerd. Bij brief van mei 2014 (precieze datum onbekend) werd door de appellante zelfs uitdrukkelijk geweigerd in te gaan op een vraag haar daaromtrent gesteld door de toenmalige voorlopig bewindvoerder van de rechtsvoorganger van de geïntimeerden. Door de appellante wordt geen enkel overzicht voorgelegd. Bij het bestreden vonnis wordt de contractuele wanprestatie van de appellante op dit punt terecht bewezen verklaard.

(c) Schending van artikel XI.167 WER (voorheen artikel 3 oude Auteurswet).

4.2.10. Artikel XI.167, § 1, alinea 5 WER bepaalt:

“De verkrijger van het recht moet het werk overeenkomstig de eerlijke beroepsgebruiken exploiteren.”

4.2.11. De geïntimeerden laten terecht gelden dat de appellante na ongeveer zes jaar slechts één derde van de stripalbums heeft uitgegeven waarvan de auteursrechten haar in eigendom werden overgedragen, terwijl ook nog andere werken dan stripalbums in de overdracht begrepen waren. Uit niets blijkt het tegendeel. Anders dan de eerste rechter, is dit hof met de geïntimeerden van oordeel dat de appellante aldus de hierboven geciteerde wetsbepaling heeft miskend. Dat geldt alleen maar des te meer, omdat in artikel 7 van het uitgavecontract van 9 augustus 2011 wordt bedongen:

“De overdracht gebeurt ‘om niet’, daar de auteur het plezier wordt gegund zich gepubliceerd te zien.”

Dat de appellante een VZW is die geen winstgevend oogmerk nastreeft, doet daaraan geen afbreuk.

* * * * *

4.2.12. De voormelde vaststaande contractuele wanprestaties van de appellante zijn voldoende zwaarwichtig om, conform artikel 1184 BW, de ontbinding van het uitgavecontract van 9 augustus 2011 in zijn geheel in het nadeel van de appellante te rechtvaardigen. De inleidende dagvaarding van 4 november 2014 geldt als ingebrekestelling (vgl. Cass. 24 april 1980, Arr. Cass. 1979-1980, 1061). Het bestreden vonnis wordt bevestigd.

(2) De toekenning van schadevergoeding

4.2.13. Bij haar oorspronkelijke tegenvordering maakt de appellante aanspraak op toekenning ten laste van de geïntimeerden van een schadevergoeding te bedrage van 3.000,00 EUR, meer intrest, omwille van de laakbare procesvoering door de geïntimeerden, in het bijzonder hun aanvankelijke betichting van valsheid.

4.2.14. Terecht wordt bij het bestreden vonnis geoordeeld dat de appellante, die daarvan de bewijslast draagt, geen afdoende bewijsvoering doet van het bestaan van schade. Uit niets blijkt dat haar eer of goede naam hier zou aangetast zijn. Bij gebrek aan bewijs van schade, was, is en blijft de tegenvordering van de appellante ongegrond.

Het incidenteel beroep van de geïntimeerden

4.2.15. Het incidenteel beroep van de geïntimeerden strekt in hoofddorde ertoe de appellante te veroordelen tot betaling aan hen van een vergoeding op grond van artikel XI.196, § 2 WER (voorheen artikel 26, § 2, eerste lid oude Auteurswet) voor de periode tot op de datum van onderhavig arrest. Om een definitieve begroting van die vergoeding toe te laten, vragen de geïntimeerden de veroordeling van de appellante tot voorlegging van de jaarlijkse overzichten bedoeld bij artikel XI.198, eerste lid WER. In afwachting daarvan maken de geïntimeerden aanspraak op toekenning van een provisioneel bedrag van 6.789,74 EUR. Bijkomende schadevergoeding, zoals bedoeld bij artikel 1184, tweede lid BW, vragen de geïntimeerden niet meer. Zij hebben hun oorspronkelijke vordering in die zin gewijzigd.

4.2.16. De gerechtelijke ontbinding van een duurovereenkomst werkt, wat de gevolgen betreft, in de regel terug tot de vordering in rechte, tenzij hetgeen ingevolge de overeenkomst na die vordering is uitgevoerd, niet kan worden teruggegeven (vgl. Cass. 10 april 1997, *Arr. Cass.* 1997, 426; Cass. 23 juni 2006, *Arr. Cass.* 2006, 1464). Dat laatste is hier het geval.

4.2.17. Daaruit volgt dat de geïntimeerden tegenover de appellante de uitvoering kunnen vorderen van hun contractuele rechten vanaf de datum van totstandkoming van het uitgavecontract (9 augustus 2011) tot op het ogenblik waarop dat contract gerechtelijk werd ontbonden. Dat laatste is gebeurd op 20 december 2016, zijnde de datum van het bestreden vonnis (vgl. Cass. 10 april 1997, *Arr. Cass.* 1997, 426). Het gezag van het rechterlijk gewijsde blijft bestaan zolang de beslissing niet ongedaan is gemaakt (artikel 26 Ger. W.).

4.2.18. Bij artikel XI.196, § 2 WER wordt voorgeschreven:

“De uitgever verbindt zich ertoe, tenzij anders is bepaald, aan de auteur een vergoeding uit te keren die in verhouding staat tot de inkomsten.

Indien de auteur de uitgaverechten aan de uitgever heeft overgedragen op zodanige voorwaarden dat, gelet op het succes van het werk, de bedongen forfaitaire vergoeding kennelijk niet evenredig is aan de winst bij de exploitatie van dat werk, moet de uitgever, op verzoek

van de auteur, de vergoeding wijzigen teneinde hem op billijke wijze te laten delen in de winst. De auteur kan vooraf geen afstand doen van dat recht.”

4.2.19. De bepaling van artikel XI.196, § 2, tweede lid WER is van toepassing op het uitgavecontract van 9 augustus 2011. Dat in dat contract niet wordt gesproken van een succesformule, doet daaraan geen afbreuk. De rechtsvoorganger van de geïntimeerden kon vooraf geen afstand doen van zijn rechten in dat opzicht.

4.2.20. Beantwoording van de vraag of hier binnen de in aanmerking te nemen periode (9 augustus 2011 – 20 december 2016) al dan niet aan de toepassingsvoorwaarden van die wetsbepaling is voldaan, vereist voorafgaandelijk deskundigenonderzoek. Daarbij zal de deskundige in acht nemen dat, krachtens de “preamble” van het uitgavecontract van 9 augustus 2011, aan de rechtsvoorganger van de geïntimeerden een bedrag van 500,00 EUR werd betaald, terwijl in artikel 7 onder “vergoeding van de auteur” werd bedongen dat de overdracht “om niet” (d.w.z. tegen nulvergoeding) geschiedde. In het raam van dat onderzoek zal de deskundige onder meer kennis kunnen nemen van de jaarlijkse overzichten bedoeld bij artikel XI.198, eerste lid WER, zodat de voorlegging daarvan thans niet moet worden bevolen. In afwachting van de bekendmaking van de resultaten van het onderzoek bestaat vooralsnog geen aanleiding tot toekenning aan de geïntimeerden van enige vergoeding, ook niet provisioneel.

5. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof:

- verklaart het hoger beroep van de appellante en het incidenteel beroep van de geïntimeerden ontvankelijk;
- wijst het hoger beroep van de appellante af als ongegrond;
- alvorens nader over de grond van het incidenteel beroep van de geïntimeerden te oordelen, stelt aan als deskundige: **Yannick DE SMEDT, accountant, Grobbendonkseweg 75 te 2560 Nijlen** (tel.: 03/411 27 27 en e-mail: yannick@dsmconsulting.be);

enkel en alleen voor de hem toegewezen opdracht voert voormelde deskundige de titel van gerechtsdeskundige; hij ondertekent zijn verslag op straffe van nietigheid en zijn handtekening wordt voorafgegaan door de volgende schriftelijke eed: *“Ik zweer dat ik*

mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk vervuld heb”;

- gelast deze deskundige met de opdracht de partijen te aanhoren, kennis te nemen van hun bundels, alle nodige of nuttige inlichtingen in te winnen, zelfs bij derden, om in een gemotiveerd en onder eed bevestigd verslag, neer te leggen ter griffie van dit hof:
- de feitelijke elementen te verzamelen die het hof moeten toelaten te oordelen of, binnen de in aanmerking te nemen periode (9 augustus 2011 – 20 december 2016), gelet op het succes van het werk van de rechtsvoorganger van de geïntimeerden, de met de appellante bedongen forfaitaire vergoeding al dan niet kennelijk niet evenredig is aan de winst bij de exploitatie van dat werk;
- zijn advies te verlenen omtrent de wijze waarop de vergoeding kan worden gewijzigd teneinde de (rechtsvoorganger van de) geïntimeerden op billijke wijze te laten delen in de winst behaald gedurende die periode,

dit alles met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 962 tot 991*bis* Ger. W., hetgeen onder meer inhoudt dat:

- alle verrichtingen tegensprekelijk dienen te gebeuren en alle partijen dienen opgeroepen te worden om daaraan deel te nemen, tenzij de partijen hem hiervan uitdrukkelijk zouden vrijstellen, gelet op het uiterst technisch karakter van sommige verrichtingen;
- een eventuele verzoening tussen de partijen schriftelijk wordt vastgelegd en samen met de staat van kosten en erelonen ter griffie van dit hof wordt neergelegd;
- een voorverslag, omvattende alle elementen van de besluitvorming én een ontwerp van besluiten, zal dienen opgemaakt te worden, dat aan alle partijen in voorlezing dient verstuurd te worden, met redelijke termijn voor het formuleren van opmerkingen;
- indien na ontvangst van de opmerkingen, nieuwe verrichtingen onontbeerlijk zijn, de deskundige daarom verzoekt conform artikel 973, § 2 Ger.W.;
- het eindverslag elke tijdige opmerking van de partijen, geformuleerd na de toezending van het voorverslag, dient te beantwoorden;
- zegt verder dat dit arrest door de griffier bij dit hof binnen de acht dagen ter kennis zal worden gebracht aan de deskundige, de partijen en hun raadslieden (overeenkomstig de artikelen 46/1 en 973, § 2, derde lid Ger.W.);
- zegt dat de deskundige over een termijn van acht dagen na de kennisgeving van dit arrest zal beschikken om desgewenst de opdracht met behoorlijk omklede redenen te weigeren;

- zegt dat verder als volgt dient te worden gehandeld, dit vanaf punt 2 na voorafgaand contact met de voormelde deskundige:
 1. de deskundige zal, na de kennisgeving overeenkomstig het tweede lid van artikel 972, § 1 Ger. W. of, in voorkomend geval, na kennisgeving van de consignatie van het voorschot overeenkomstig artikel 987 Ger. W., binnen de vijftien dagen zelf de plaats, de dag, en het uur bepalen waarop hij zijn werkzaamheden zal aanvangen en zal dit per aangetekende brief meedelen aan de partijen en per gewone brief aan hun raadslieden, tenzij hij door de partijen wordt vrijgesteld van de verplichting om per aangetekende post te corresponderen;
 2. het is niet noodzakelijk beroep te doen op technische raadgevers;
 3. de algemene kostprijs van het deskundigenonderzoek of de manier waarop zijn kosten en ereloon zullen berekend worden, zal door de deskundige meegedeeld worden op de installatievergadering;
 4. het bedrag van het voorschot dat door de geïntimeerden binnen de maand te rekenen vanaf heden ter griffie dient te worden geconsigneerd op het rekeningnummer IBAN BE46 6792 0091 0036 – BIC PCHQ BE BB met referentie van het rolnummer van de zaak en de naam van de partij voor wie de provisie wordt betaald, of bij een kredietinstelling die de partijen gezamenlijk hebben gekozen, wordt bepaald op 2.420,00 EUR (inclusief btw);
 5. er wordt bevolen dat de partij die de gelden geconsigneerd heeft, hiervan onmiddellijk een bewijs van betaling aan de deskundige dient te bezorgen;
 6. het redelijk deel van voormeld voorschot dat kan worden vrijgegeven aan de deskundige, wordt bepaald op 1.210,00 EUR, btw inbegrepen, ambtshalve door de griffier bij dit hof over te maken aan de deskundige indien het voorschot geconsigneerd is ter griffie van dit hof;
 7. aan de instelling waar de gelden geconsigneerd zijn, wordt bevolen een bedrag van 1.210,00 EUR, met inbegrip van de btw, vrij te geven aan de deskundige ter dekking van de kosten van de deskundige;
 8. deze vrijgave wordt bevolen binnen de vijftien dagen na de consignatie;
 9. de deskundige wordt bevolen een afzonderlijke en ondertekende staat van kosten en ereloon neer te leggen, waarin afzonderlijk wordt vermeld:
 - uurloon
 - verplaatsingskosten

- verblijfskosten
 - algemene kosten
 - bedragen die aan derden zijn betaald
 - verrekening van de vrijgegeven bedragen
10. de termijn voor het neerleggen van het eindverslag wordt bepaald op **zes maanden** te rekenen vanaf de datum waarop de deskundige zijn werkzaamheden zal hebben aangevat, onverminderd artikel 974, § 2 Ger. W. (*“de deskundige kan zich daartoe vóór het verstrijken van die termijn tot de rechter wenden met opgave van de redenen waarom de termijn zou moeten worden verlengd”*);
- zegt dat het de deskundige toekomt het hof in kennis te stellen van het verloop van het onderzoek zoals bepaald is in artikel 972bis Ger. W.;
 - zegt dat het de deskundige verboden is een rechtstreekse betaling van een partij in het geding te aanvaarden (artikel 509quater Sw.: *“Met gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden en met geldboete van tweehonderd euro tot vijftienhonderd euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft de deskundige die, wetende dat een rechtstreekse betaling niet toegelaten is, deze toch aanvaardt van een partij in het geding”*);
 - verzendt de zaak met het oog op haar verdere afhandeling naar de bijzondere rol;
 - schort de uitspraak over de kosten van de beide aanleggen op.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **VIJFENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND ACHTTIEN** door:

M. BLEYENBERGH

voorzitter

B. CATTOIR

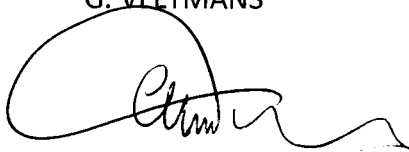
raadsheer

H. COENEN

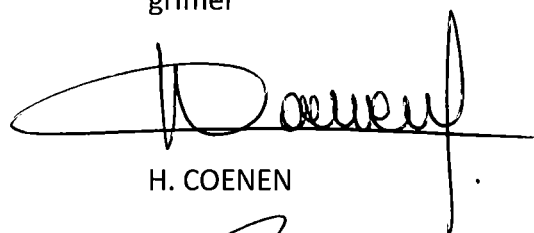
raadsheer

G. VELTMANS

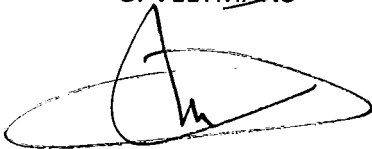
griffier

G. VELTMANS

H. COENEN

B. CATTOIR

M. BLEYENBERGH

